

kastes to Behandlinger nærmest efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en ekstraordinær Formueafgift til Staten til Afdrag paa Statens Gæld.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 91).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Trier: Det er med den største Glæde, jeg anbefaler dette Lovforslag til Tingets Velvillie. Denne Glæde skriver sig ikke alene fra, at Lovforslaget er Opfyldelse af et Løfte, som vort Parti, dels ved Vedtagelsen paa Partikongressen i Odense og dels ved at sætte denne Sag paa Dagsordenen ved Valget, har givet vore Vælgere, men jeg er meget mere glad, fordi jeg mener, at dette Lovforslag er det, der bedst kan føre til Maalet i Spørgsmaalet om Valutaen.

Under Forhandlingen om Valutacentralen hævdede det ærede Medlem Hr. Rode, at Ministeriets Fremsettelse af et Forslag om Formueafgiften „efter vor Mening ikke vidner om en rigtig Bedømmelse af, hvad der kan føre til Maalet“. Jeg tror, det ærede Medlem der har taget ganske fejl. Spørgsmaalet om, hvad der kan føre til Maalet, maa jo deles i to Spørgsmaal: for det første hvorledes stabiliserer vi Kronen? Og for det andet, hvad skal man gøre for at faa Kronens Værdi forbedret? Det Lovforslag, som har været til Behandling de foregaaende Dage, vil utvivlsomt have sin væsentlige Opgave i at stabilisere Kronen og sikre den mod yderligere Fald, medens det Lovforslag, vi behandler i Dag, lige saa utvivlsomt direkte vil virke til Bedring af Kronens Værdi.

Og hvorfor vil det gøre det? Ganske simpelt, fordi Hovedaarsagen til Kronens lave Værdi ligger i, at Forholdet mellem Pengesedlerne og Kreditmidlerne paa den ene Side og paa den anden Side de Varer, der skal købes for disse Penge og Kreditmidler, er blevet galt; der er for mange Pengesedler og for mange Kreditmidler i Forhold til Produktionen og Importen her i Landet, og i samme Øjeblik vi faar for-

mindsket Pengesedlerne og Kreditmidlerne, vil Priseniveauet falde og Kronens Værdi stige. Hensigten med dette Lovforslag er, om jeg saa maa sige, at tilintetgøre for op imod en halv Milliard Kreditmidler i Statsobligationer og derigennem i høj Grad formindske Antallet af Sedler og Kreditmidler.

Alle Partier fra Højre til Socialdemokraterne har jo været enige om, at det er en meget vigtig Opgave at faa Statens Finansier bragt i Orden og vor Statsgæld bragt ned. Men naar vi ser paa, hvorledes den foregaaende Regering har behandlet Spørgsmaalet om Statsgældens Nedbringelse, møder vi den største logiske Brøler, den foregaaende Regering har begaaet. Den sagde, da den traadte til: Vi skal have Prisfaldet ind over Landet, vi skal have alle Sluser aabnet for Prisfaldet. Det var en Politik, der kunde forsvares, men den logiske Konsekvens vilde være, at man i samme Øjeblik stillede et Forslag i Lighed med det foreliggende til Nedbringelse af Statsgælden. Det er ganske klart, at hvis det nu var lykkedes, saaledes som den forrige Regering ønskede, at Prisfaldet i stor Maalestok var kommet over Landet, at Kronens Værdi var steget ganske overordentlig, vilde den Statsgæld, der hvilede paa Landet, have tynget ganske overordentlig, have været overordentlig vanskelig for Statsborgerne at betale. I samme Øjeblik den forrige Regering prædikede og arbejdede for Prisfaldet, havde det derfor været den logiske Pligt at arbejde ogsaa for Statsgældens Formindskelse, men den arbejdede direkte i modsat Retning. Statsgældens Forøgelse i de 4 Aar viser tilstrækkeligt, hvordan den paa den Maade har arbejdet.

Det, der vil opnaas ved det foreliggende Lovforslag, er, at Statsgælden bliver meget forringet, og det aarlige Statsbudget altsaa lettet for en betydelig Forrentning, og samtidig vil der opnaas det valutamæssigt heldige, at en Mængde Kreditmidler kommer ud af Verden. Det har under vort Arbejde ude omkring i Kredsen før Valget vist sig, at Tankerne i dette Lovforslag, som er fremsat af Socialdemokraterne, er trængt dybt ind i andre Partier. Baade indenfor det radikale Parti og indenfor Venstre og endogsaa indenfor de Konservative er der hørt Røster om, at det er den rigtige Vej, vi gaar, at afdrage Statsgælden kraftigt og paa den Maade, som vi foreslaar, ved at tage Midlerne fra de store Formuer. Jeg kan derfor ikke se, at det ærede Medlem Hr. Rode havde